

EL DEMÓCRATA

ÓRGANO DE LA COALICIÓN LIBERAL DEMOCRÁTICA

Número suelto, 10 cénts.

Saldrá los domingos

Semestre, 1'25 ptas.

Los trabajos insertos en este periódico, se publican bajo la exclusiva responsabilidad de sus autores.

Redacción
Calle de Corró, 96

Administración
Calle de Clavé - Imprenta

Anuncios a precios convencionales

No se devuelven los originales

Tinguem confiança i patriotisme

L'editorial publicat per aquest setmanari, en el número corresponent al 28 de juliol passat, ha sigut objecte de molts i molts comentaris.

Després d'una campanya tant persisten com insidiosa, feta en contra de l'administració honradament portada per la Coalició Lliberal Demòcrata Autonomista, especialment des de l'orgue oficiós dels *lligueros* d'aquesta població, els fets, exposats clarament a la vindicta pública amb totes les garanties per a discutir-los i comentar-los, donen altra volta als nostres adversaris polítics el fillat de portaveus d'administracions que deixen molt i molt que desitjar.

I ja hem dit altres voltes que no solament és patrimoni séu la immoralitat administrativa en aquesta vila; podem oferir proves materials, de facilíssima comprovació, de que en molts altres pobles de son domini polític, s'han vingut seguint iguals procediments, portant-se a cap els més escandalosos atropells als cabals i interessos del comú.

Fàcil ens fóra citar casos i casos, però per avui sols deixarem sentada nostra afirmació, per si algú vol desmentir-la (que no ho farà ningú); i arribat tal cas exposarem al públic, amb la responsabilitat de nostra modestíssima firma, les innombrables proves que ens obliguen, sentint-ho molt, ho confessem amb sinceritat, a reiterar i sostenir acusacions que, si bé fereixen a la ètica, hem de fer constar que per a res ataquen a l'essència dels ideals, per a tots els quals, are, com sempre, i com desitgem per als nostres, sentim un formal respecte.

En actes de propaganda pública, havíem afirmat repetides vegades que l'administració portada a cap pels elements de la Coalició, no solament era digna i honrada, si que també resultava profitosa per a l'economia municipal; en alguna ocasió, inclús havíem exposat xifres, que no s'havien desmentit per ningú, i avui, amb els dats que són del domini públic, queden confirmades nostres afirmacions i nostres pronòstics. I això que, segons noves comprovacions, que fent ús algun amic nostre de les facilitats donades per l'alcaldia, s'han portat a cap, resulta que les xifres es tampades en aquest setmanari, estan molt lluny de la realitat. L'autor de l'article de fons del passat número d'EL DEMÓCRATA sofrí una greu equivocació; però afortunadament fou en contra nostre i les rectificacions ens senyalen una actuació molt més brillant encare de la apuntada, i desgraciadament augmenten el resultat desastrós de l'administració 1914-1915.

Per a no exposar-nos a altre xasco, mentres esperem que l'ajuntament doni d'una manera oficial les xifres de son estat econòmic i fassi les comparacions que cregui convenientes, exposarem solament en números rodons i quantitats aproximades, un avenç de dats, que gràcies a la amabilitat dels funcionaris municipals, ens ha estat possible aconseguir.

D'aquests dats resulta que el dèficit deixat per l'administració que actuà durant els anys 1914-1915, s'elevà a la quantitat de **217 mil pessetes**; resultant, doncs, que en dos anys s'atrassaren més de dotze mil duros, i que, en canvi, amb l'administració 1916-1917 disminueix el dèficit en més de deu mil duros, ja que el deute total, en 31 de desembre de 1917, puja aproximadament uns **trenta dos mil duros**. La diferència no pot ésser més evident: endeutar-se d'uns **dotze mil duros** o avançar-ne uns **deu mil**, significa un benefici per a la vila de **vintidós mil duros**.

Molt afalagadors són aquests dats i tenen prou importància per a dedicar-hi llargs comentaris. Pel mateix, és massa reduït i modest un article nostre per a enaltir-los, encare que amb molt gust ho farem, si les circumstàncies ho demanen; però avui, no és especialment aquesta nostra finalitat, a l'atrevir-nos, una vegada més, a cansar l'atenció dels nostres benèvolos lectors.

L'idea principal que avui ens mou, és la de sortir al pas dels esperits raquífics, que no neguem que amb patriotisme, però amb un desconeixement del què és i representa una administració pública, sia municipal o d'altre formació, alcen el crit al cel, creient que nostra vila, amb un dèficit total d'uns trenta dos mil duros, en números rodons, està poc menys que arruinada i es troba, l'ajuntament, impossibilitat d'atacar aquelles obres i millores qual necessitat i utilitat siguin més sentides.

El més trist de la situació actual de l'ajuntament de Granollers, no és que es deguin uns 32.000 duros, quantitat insignificant, si es té en compte la potencialitat econòmica de nostre poble, que no ha sigut encare posada a prova més que en un tant per cent reduït, molt ben aconsellat per una pràctica prudenta; el que és trist i deplorable, és que aquests mils duros que importa el nostre deute no hagin sigut compensats, no hi hagi contrapartida en forma d'obres, millores i institucions, que donin a aquesta vila el segell que li correspon per sa importància i per ésser la capitalitat de aquest hermós Vallès.

Què representen trenta dos mil duros de

deute, si tinguessim els principals carrers empedrats; si no una completa xarxa de cloaques, quant menys una central col·lectora; fonts abundants que permetessin a l'alcaldia, fós en la forma que fós, manar tancar els pous infectes, causa de les poques o moltes enfermetats infeccioses que, més que a altres, atropellen a les famílies modestes; escoles, o millor dit, locals per a escoles en condicions higièniques molt diferents a les que reuneixen les actuals (que no podran suprimir-se pas totes, a pesar del generós donatiu del patrici senyor Pereantón); alguna institució pedagògica que, juntament amb la ja brillant escola municipal de segona ensenyança, facilités amb més amplitud els diferents graus de l'educació, institucions benèfiques i socials, etcètera, etcètera?

Si quelcom de tot això tinguessim, a ben segur que ningú es queixaria, però no solament no en tenim res, no havent beneficiat a la vila el deute contret exclusivament pels elements caciquistes, si no que aquest estat d'abandó s'ha infiltrat a bona part de la població, fent-la ésser excèptica i desconfiada, amb persistència i desencorajament suïcides.

En números rodons, el dèficit actual, millor dit, el dèficit d'aquesta vila, en 31 de desembre de 1917, importava uns trenta dos mil duros, quantitat que és, si fa o no fa, l'import total de un pressupost ordinari amb l'actual modalitat i desenrotllament econòmic. Comparem-ho, doncs, amb altres entitats, que encare que molt més importants, no obstant han de servir-nos de norma, ja que les majors condicions de sos elements directors, fa que, sense perjudici de cap mena, podem dir que representen un sistema pràctic financer.

El deute actual de l'Estat espanyol, està representat per 9.242.823.953 pessetes, que és aproximadament una quantitat sis vegades més gran que el pressupost ordinari vigent, que puja 1.511.251.243'00 pessetes.

El pressupost de la Diputació Provincial de Barcelona, per a l'any actual, puja 12.038.785'87 pessetes i l'import dels títols posats en circulació a primers de gener de l'any actual, suma 18.356'000'00 pessetes, quantitat que representa una vegada i mitja l'import del pressupost ordinari.

L'ajuntament de Barcelona, en primer de gener, tenia en circulació paper per valor de pessetes 297.950.000'00 i el pressupost que té en vigència, importa 43.287.955'90 pessetes; representant el paper en circulació unes set vegades més que l'import d'un pressupost.

La Mancomunitat de Catalunya, té en circulació, en la mateixa data abans comparada, 7.251.500 pessetes, que representen aproximadament l'import de l'actual pressupost (set mil·lions, 991.757'50).

Totes aquestes entitats tenen deutes no representats pel paper en circulació i en el dè-